

[Søren P. Larsen.]

forslag om Nedlæggelse af Seminarier, et Lovforslag, vi behandlede her i Tinget, men som det ikke gik saa godt med.

Vi har jo, navnlig i de senere Aar, Gang paa Gang staaet over for Forslag om Nedlæggelse af Seminarier. Ved det Forslag, der blev forelagt den 12. Januar i Aar, tilsigter man at nedlægge Seminarier i saa stort et Antal, at alene de tilbageblevne Seminarier er i Stand til at fremskaffe det Antal Lærere, der er Brug for i vor Folkeskole. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at der — selv om jeg ikke underkender det Problem, der her røres ved, her er virkelig et Problem, som vi er villige til at drøfte nærmere i Udvalget med den højtærede Minister — alligevel er noget andet, som tynger haardt til ved Overvejelserne af en Seminarireform. Det er efter min Opfattelse Spørgsmaalet om Omkostningerne. Da man gennemførte den ændrede Seminarieuddannelse i 1930, var det Forslag, der blev forelagt fra Regeringens Side, meget ringe udstyret med Talmateriale. Efter at man i Udvalget havde stillet Krav om at faa at vide, hvordan den økonomiske Side af Seminarireformen vilde stille sig, saa fik vi af Ministeriet Meddelelse om, at Byggeudgifter og Inventarieudgifter een Gang for alle vilde ligge paa 350 700 Kr., samt at man ud over denne faste Udgift een Gang for alle vilde faa en aarlig Merudgift paa 258 000 Kr.

Jeg sagde, dengang disse Oplysninger forelaa, at jeg ikke var helt sikker paa, at disse Tal kunde holde. Og allerede det følgende Finansaar havde vi Forslaget af 11. Februar 1931, tror jeg, hvor Bygge- og Inventariekontoen var vokset fra de 350 700 Kr. til et Beløb af 988 400 Kr. eller, som der stod i Lovforslaget, rundt regnet 1 Mill. Kr. Jeg er tilbøjelig til at tro, at denne økonomiske Fejlregning har været en medvirkende Aarsag til, at man en Gang før har stillet med Lovforslag, der tilsigtede en Ændring af Seminarierforholdene. Senere hen kunde man let se, at de først opgivne Tal ikke kunde holde, men allerede da de 350 700 Kr. var fremme, udtalte jeg paa Partiets Vegne Frygt for, at dette Beløb ikke vilde slaa til, og det har jo til fulde vist sig at være rigtigt. Senere gjorde jeg gældende, at Oplysningerne af 1930 ikke har hvilet paa nogen indgaaende Undersøgelse, og at Rigsdagen derfor har taget Stilling til den økonomiske Side af Seminarielovgivningen ud fra Oplysninger, der ikke har

været tilstrækkeligt underbyggede, og det, jeg fremhævede i 1931, gælder ogsaa i 1934.

Men selv om Aarsagen til Reformen nok for en Del maa søges i de økonomiske Fejlregninger, der her er foretaget fra Ministeriets Side, erkender jeg, at der her ligger et Problem, og at det er uøkonomisk vedblivende at opretholde Seminarierne i samme Antal og Omfang som før, naar man med færre Seminarier og mindre økonomisk Byrde kan naa at tilfredsstille Behovet af Lærere i den offentlige Skole. Derfor vil vi se rent sagligt paa dette Forslag. Ministeren har jo i sin Forelæggelsestale bebudet, at han vil være i Stand til i Udvalget at fremkomme med en Række Detailoplysninger, som rimeligvis kan medvirke til at tilvejebringe Forstaaelse af Nødvendigheden af en Ændring af det bestaaende Forhold til Fordel for en billigere, mere økonomisk Ordning.

I øvrigt synes jeg, at den højtærede Minister ikke har været særlig heldig med Udarbejdelsen. Det er meget godt, at man stiller Forslag om at nedlægge et Statsseminarium, nemlig Jonstrup, men jeg synes ikke, det er videre logisk, at man, umiddelbart efter at man har fortæret et Statsseminarium, stiller Forslag om at oprette et nyt. Paa den Maade bliver det jo et temmelig stort Arbejde at komme igennem. Jeg kan ikke indse Nødvendigheden af at flytte Jonstrup Seminarium ind til København, og det er det, Lovforslagets § 1 handler om. Der er meget, der taler for, at Jonstrup Seminarium ogsaa i Fremtiden vil kunne gøre god Fyldest i Henseende til unge Læreres Uddannelse, og jeg kan ikke se nogen som helst Begrundelse for at nedlægge Jonstrup Seminarium og flytte det ind til København. Det bliver dyrere for de unge Mennesker, som ikke bor i umiddelbar Nærhed af Seminariet, at faa deres Ophold i København end i Jonstrup, og pædagogisk tror jeg heller ikke, der foreligger nogen som helst tvingende Grunde, efter at Jonstrup Seminarium har faaet en god Ordning, hvad angaar Lejlighed til at uddanne de unge Lærere i Børneskolen, en Ordning, som er blevet bedre og bedre og næsten ideel, som den er for Øjeblikket.

Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til Forslaget om at lægge et nyt Seminarium i København under Navnet „Københavns Statsseminarium“. Jeg ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, at ved Statsseminariet i Ribe har man endnu visse Byggeomkostninger, men, føjes der til, „da yderligere Ribe Kommune har